

Książę Radziwiłł w Pałacu w Lisowicach

Za sprawą parku wodnego w Lisowicach, gmina stara się zaszcześcić na swoim terenie turystykę wypoczynkową. Wszystko wskazuje na to, że wracamy do korzeni. Na początku XX wieku Lisowice szczyły się bowiem swoimi walorami krajobrazowymi.

Lisowice pojawiają się w pierwszych zapiskach już w 1420 roku, kiedy to wspomniany był w nich rycerz Dobko z Lisowic. Później miejscowość wymieniona była w księdze uposażenia arcybiskupstwa gnieźnieńskiego 1511-1523, a w kolejnych stuleciach jako własność szlachecka znajdująca się w posiadaniu Lasockich. W 1894 roku majątek w Lisowicach kupiła rodzina łódzkich fabrykantów Silbersteinów.

Wtedy też rozpoczęła się przebudowa pałacu, zlecona architektowi Adolfowi Zeligsonowi. Dokonano tego w stylu klasycystycznym. Obok obiektu powstał park w stylu angielskim ze zróżnicowanym drzewostanem i stawem.

W majątku Lisowice Silbersteinowie urządzali przez kilka lat kolonie letnie dla biednych dzieci, głównie pochodzenia żydowskiego. Murowany klasycystyczny dwór użytkowali także Sara z domu Silberstein i jeden z największych przemysłowców łódzkich Maurycy Poznański. Przez wiele lat w Lisowicach realizowany był także mecenat kulturalny poprzez plenery malarskie, na których przebywali młodzi, obiecujący malarze łódzcy pochodzenia żydowskiego. Mieszkali oni po kilka tygodni w roku w niewielkich domach wybudowanych obok pałacu.

Do szczególnych momentów w historii Lisowic należały z pewnością te, w których odwiedzali je najpotężniejsi ludzie Rzeczypospolitej. W jednej z gazet z ok. 1922 r. czytamy: „Na niedzielę zapowiedziana została wycieczka przemysłowców łódzkich wraz z księciem Radziwiłłem do dóbr p. Poznańskiego w Lisowicach”. Wizyta księcia Radziwiłła z Nieświeża związana była z chęcią pozyskania Maurycyego Poznańskiego dla formującego się stronnictwa zachowawczego.